

Ballada

két kenyér malomkő
rajtam forgolódik
amelyik nem volna
a szívemet nyomná

amelyik nem volna
csontomon tiporna
– forogj csak forogj csak
két kenyér malomkő

mint két fejér asszony
mint két parázs gyermek
két kenyér malomkő
mint a megkövült sors

ragyognak ragyogván
forognak forogván
meg is megőrölnek

Segíts hadakozó

fehér zászló a hőesés
meghitt gúnnyal suhog felettem
segíts törött-pengéjű kés
hogy mégegyszer pirosra tesse

segíts hadakozó vetés
hitetni

bátor szívvel élünk
az undok megadásteher
helyébe májustát ígérj
diadalmas vérveszteségünk

A konok Ikarusz

(Baka Istvánnak)

Csak annyi rést uram csak annyi rést adj
mint két összezárt lepkeszárny között
és én szerkesztek olyan repülést
hogy
zuhanásomnak se tájjon a föld

